

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.273/2019/5.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró

é dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: ... ügyvéd

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 7.Kf.650.099/2019/3.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 50.M.3483/2017/15.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 7.Kf.650.099/2019/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban meg nem fizetett 70.000 (hetvenezer) forint illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az alperes Alosztály I. alosztályvezetőjeként teljesített szolgálatot.
- [2] 2017. augusztus 30-ra a felperes szolgálati idejét 09:00-21:00 óráig határozták meg - a módosítást követően -, azonban ennek ellenére a felperes 2017. augusztus 30-án a szolgálati beosztástól eltérő időpontban 09 óra 00 perc helyett 09 óra 58 perc 58 másodperckor érkezett meg az alperes szám alatti központi objektumába, a szolgálatteljesítési helyére. A késedelmét, illetve akadályoztatását a felettesének, előljárójának nem jelentette, a Robotzsaru rendszerbe, a kártyakezelő terminál használatával, „szolgálatban” státusszal jelentkezett be.
- [3] Az alperes a 29022-103/343-4/2017. Fe. számú határozatával 2017. szeptember 19-én fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 102. § (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.

22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 89. § (1) bekezdés a) pontjában és a felperes munkaköri leírásának II/1. pont 1. alpontjában foglaltak megszegése miatt.

- [4] Az alperes a lefolytatott fegyelmi eljárás alapján a 2017. október 31-én meghozott 29022-103/343-24/2017. Fe. számú határozatával megállapította a felperes fegyelmi felelősségét az előzőekben hivatkozott rendelkezésekben foglalt kötelezettségek vétkes megszegése miatt és a felperest a Hszt. 185. § (1) bekezdés b) pontja értelmében megrovás fenytéssel sújtotta.
- [5] A felperes a fenytést kiszabó határozattal szemben panasszal élt, a panaszt az alperes parancsnoka 29022-103/343-28/2017. Fe. számon meghozott határozatával elbírált, a panaszt elutasította és a fenytést kiszabó határozatot helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében kérte a fenytést kiszabó határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben való marasztalását. A panaszában már hivatkozottakon túl a 29022/53545/2017. id. számú, 2017. augusztus 30-án kelt jelentésében (a továbbiakban: Jelentés), a fegyelmi eljárás során a meghallgatásain, illetve a személyes meghallgatásán tett nyilatkozatait fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a per tárgyává tett napon nem volt szolgálatképes állapotban, valamint rajta kívül álló körülmények miatt (tönkrement mobiltelefon) nem volt jelentéstételi helyzetben, ezért vele szemben vétkes kötelezettségszegés nem állapítható meg.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Ellenkérelmében a fegyelmi felelősséget megállapító és a felperes panaszát elutasító határozatokban kifejtett álláspontját változatlanul fenntartotta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. december 11-én meghozott 50.M.3483/2017/15. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, rögzítette, hogy az eljárási illeték az állam terhén marad.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében a felperes a saját előadása alapján 2017. augusztus 30-án a betegsége ellenére el kívánta látni a szolgálatát, a benntartózkodás státuszaként a beléptető kártya használatával a „szolgálatban” kategóriát jelölte meg, a szolgálat ellátásával, a rendelkezésre állással, illetve az akadályoztatás bejelentésével összefüggésben a Hszt. 102. § (1) bekezdésében rögzített kötelezettségének ugyanakkor nem tett eleget. A felperes elismerte, hogy maga határozott úgy, hogy a kérdéses napon a beszámoltatási és zárási feladatok maradéktalan végrehajtása és a költséghatékony szolgálatellátás érdekében később kezdi a szolgálatát.
- [10] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek mint a hivatásos állomány tagjának kötelessége a munkáltató által meghatározott munkarend szerinti munkavégzés és nem jogosult azt önállóan, egyoldalúan módosítani. A felperes tévesen értelmezte, hogy lehetősége volt a szolgálat helyére nem a vezénylésben megjelölt időpontban, azaz nem 9 órakor, hanem később, a szolgálati feladatának megfelelően megérkeznie.
- [11] Az elsőfokú bíróság értékelte azt, hogy a felperes a Jelentésben valóban utalt a mobiltelefonjával kapcsolatos problémákra, valamint arra, hogy azt ... őrnagynak jelezte, ennek ellenére 2017. augusztus 30-án 10 óra 37 perckor ... előljáró elérte a mobilszámán, a felperes probléma nélkül fogadta a hívást. Az elsőfokú bíróság jelentős körülménynek ítélte meg azt, hogy a felperes arra, miszerint az előző hívásig már kicserélte a mobiltelefont, csak a fegyelmi eljárás során történt első meghallgatást követő két hónap elteltével hivatkozott. Ezzel összefüggésben a felperes előadását nem fogadta el.
- [12] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, amennyiben a felperesnek az egészségügyi problémája már korábban, 2017. augusztus 30-át megelőzően két nappal is fennállt, úgy módot kellett volna találnia arra, hogy az alperest erről értesítse. A felperes azt maga is elismerte, hogy amikor lehetősége lett volna jelentést tenni a késése okáról, akkor azt nem tette meg, mert hivatkozása szerint ... előljáró

azonnal elment. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek az lett volna a kötelessége, hogy amennyiben a saját mobiltelefonja nem működik, akkor kutasson fel olyan más fórumot, amely révén eleget tud tenni jelentési kötelezettségének. A felperes azonban ennek sem az eseményeket megelőzően, sem azokat követően nem tett eleget.

- [13] Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomásai alapján állapította meg a tényállást, ..., ... és ... a fegyelmi eljárás során tett nyilatkozataikkal egyező tartalmú tanúvallomásokat tettek, amelyek kellően alátámasztották az alperes határozatában foglaltakat.
- [14] A felperes vétkes, kötelezettségszegő magatartása abban nyilvánult meg, hogy nem jelent meg az előírt helyen és időben szolgálatképes állapotban, a szolgálati feladatait nem hajtotta végre, illetve ebből a célból nem állt a munkáltató rendelkezésére. A feladatai végrehajtását akadályozó körülményt a szolgálati előjárónak nem jelentette. Az eljárás során a felperes által előadottak a fegyelmi határozatban foglaltakat nem cáfolták, a felelősség kimentésére attól függetlenül sem voltak alkalmasak, hogy az üzemorvos az orvosi vizsgálatot követően a felperest szolgálatra alkalmatlannak minősítette.
- [15] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2019. május 10-én meghozott 7.Kf.650.099/2019/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, rögzítette, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [16] A törvényszék ítéletének indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetéssel érdemben jogszerű döntést hozott.
- [17] A másodfokú bíróság nem vitatott peradatként rögzítette, hogy amikor ... előjáró jelezte a felperesnek az érkezésekor, hogy a késése miatt jelentést kell írnia, a felperes közölte vele, hogy az alapellátó orvoshoz megy. Az alperes alapellátó orvosa 2017. augusztus 30. - 2017. augusztus 31. napjáig szolgálat alóli felmentésre tett javaslatot a felperes esetében, ezt az iratot a felperes továbbította a felettese számára az irat kiállításának napján. A felperes az alperes felhívása alapján 2017. augusztus 30-án délután, a munkahelyére visszatérve készítette el a Jelentést, melyben nyilatkozott a késedelmes érkezésre és a jelentéstétel elmaradásának okára.
- [18] Az előzőekre is figyelemmel a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan, és az orvosi igazolás tényét is figyelembe véve, helytállóan értékelte a felperes magatartását és az általa megvalósított kötelezettségszegését. Utalt arra, hogy az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság jogi érvelése során az alperes ellenkérelmével egyező álláspontot foglalt el, nem jelentett elfogultságot, illetve nem sértette a pártatlan ítélezést. Abból a tényből, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperes álláspontját fogadta el, nem következik az, hogy ne vette volna figyelembe az érveit, hiszen érdemben meg is indokolta, hogy a felperes által előadottakat miért nem találta alaposnak. Ezt meghaladóan a tanúk elfogultságát is alaptalanul sérelmezte a felperes a fellebbezésében.
- [19] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a hivatásos szolgálat speciális jellegéből adódóan a hivatásos állomány tagjával szemben a nagyobb fegyelem, illetve a felettes utasításának egyértelmű betartása alapvető követelmény. A rendelkezésre állás és a jelentéstétel az együttműködési kötelezettség lényeges része a szolgálat ellátása során.
- [20] A törvényszék megítélése szerint a felperes nyilvánvalóan nem szándékozott közölni a munkáltatóval a késedelmes szolgálatkezdést, hiszen ő maga, a betegségétől függetlenül, önhatalmúlag döntött úgy, hogy 2017. augusztus 30-án az előírt helyett később kezdi meg a szolgálatát. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes ellentmondásos perbeli nyilatkozataival nem segítette elő a tényállás megállapítását, ugyanakkor a perben, illetve a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatának éppen a Jelentésben foglaltak mondtak ellent.
- [21] A törvényszék szerint a megbetegedés tényének a konkrét kötelezettségszegés tekintetében csupán annyiban volt jelentősége, hogy a munkáltató utóbb az igazolás alapján nem kötelezhette, és nem is

kötelezte, a felperest a szolgálat ellátására. A felperes azonban egészen addig, amíg orvoshoz nem fordult, saját maga is úgy tekintette, hogy munkavégzés céljától jelent meg, azonban ebből következően 9 órára kellett volna érkeznie nem pedig egy általa megfelelőnek tartott időpontban. A rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá, hogy a szolgálat megkezdése egyoldalúan rugalmasan kezelt időpont lett volna az alperes szervezeti egységében.

- [22] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben, hogy a felperes mobiltelefonja meghibásodásától függetlenül köteles lett volna jelezni a szolgálat későbbre tervezett megkezdését, mivel nem a betegsége miatt, hanem egyéb okból döntött úgy, hogy nem 9 órára megy be az objektumba. Kiemelte, hogy éppen a felperes saját nyilatkozatai tették közömbössé a betegségével és a telefonja meghibásodásával kapcsolatos körülményeket.
- [23] A másodfokú bíróság a fellebbezés perköltségére vonatkozó részét sem találta alaposnak, mert az elsőfokú bíróság által az alperes részére megítélt 50.000 forint nem volt aránytalanul eltúlzott.

A felperes felülvizsgálati kérelme

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett kérte a fenyítést kiszabó fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, vagylagosan pedig az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára.
- [25] Azt adta elő, hogy az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon alkalmazták a Hszt. 102. § (1) bekezdés a) pontját, 147. § (1) bekezdését, a Hszt. 3. §-át, a Szolgálati Szabályzat 89. § (1) bekezdés a) pontját és az egészségügyi alapellátásról szóló 57/2019. (XI. 30.) IEM-ÖM-PTNM együttes rendelet 52. § (1) bekezdését.
- [26] Fenntartotta azon álláspontját, miszerint a laktanyába megérkezésekor sem volt szolgálatképes állapotban, ezért a szolgálat ellátásával összefüggésben a késés miatt vele szemben nem volt megállapítható vétkes kötelezettségszegés. Úgy fogalmazott, hogy amikor betegen be tudott érkezni a laktanyába, akkor ... alezredessal a közvetlen találkozása során közölte, hogy lemegy az orvosi rendelőbe, tehát jelentéstételi kötelezettségének a vonatkozó jogszabályhely alapján eleget tett.
- [27] Állította, hogy az eljáró bíróságok helytelenül értékelték úgy, miszerint a felperestől elvárható lett volna a mobiltelefonjának meghibásodásától függetlenül az egyéb fórumok felkutatása az előzetes jelentéstételi kötelezettség teljesítésére. Úgy foglalt állást, hogy az adott körülmények között, betegen azt tartotta elsődlegesnek, hogy mihamarabb beérjen a laktanyába, és eleget tegyen jelentéstételi kötelezettségének, majd az alapellátó orvos meggyőződjön arról, hogy képes szolgálatba lépni, vagy sem.
- [28] A felperes álláspontja szerint az orvosi igazolás tényére tekintettel a fegyelmi felelőssége a Hszt. 147. § (1) bekezdése alapján nem kerülhetett volna megállapításra. Kiemelte, hogy a keresőképtelenség megállapítása orvosszakmai kérdés, melyet követően a munkavállalónak nincs munkavégzési kötelezettsége, az alól mentesül.
- [29] Véleménye szerint az eljáró bíróságok a magatartása értékelésével kapcsolatban figyelmen kívül hagyták a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 163. § (3) bekezdésében rögzítetteket.
- [30] Utalt arra, hogy az általános életfelfogásnak és a logikának ellentmond az, hogy a betegség csupán azután „létezne” miután azt az orvos megállapította és erről igazolást állított ki.
- [31] Azt adta elő, hogy egyszerűen biológiaiilag nem volt lehetősége arra, hogy 9 órára beérjen a laktanyába, a 10 órás érkezéséhez is gyógyszeres előkészületek voltak szükségesek. Értelmezése szerint mindezzel úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Amennyiben a későbbi munkakezdés dominált volna az elhatározásában, úgy a felperes nem 10 óra magasságában, hanem 13 óra 30 perckor ment volna csak be a laktanyába.
- [32] Megítélése szerint vélelmezhetette azt, hogy a szolgálatot képes ellátni, azonban az alperes alapellátó orvosa tényként azt állapította meg, hogy tévedett.

- [33] Utalt arra, hogy az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel nem vették figyelembe a felperes azon érvelését, miszerint az alperes a Hszt. 204. § (1) bekezdése alapján a tényállást nem tisztázta a fegyelmi eljárás során.
- [34] Iratellenesnek tartotta a felperes, hogy a telefoncserét csak az első meghallgatása során jelentette a fegyelmi eljárásban, mivel az csak 2017. október 26-án történt meg. Hivatkozott arra is, hogy a megrovás nem a legenyhébb fenyítés, ahogy azt a másodfokú bíróság ítéletében rögzítette.
- [35] Sérrelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 6. és 7. oldala szó szerint megegyezik a 7. sorszám alatti ellenkérelem II.10. pontjától kezdődő jogi okfejtéssel. Megítélése szerint ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [36] Az előzőekkel összefüggésben megsértett jogszabályhelyként a Pp. 195. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, valamint a Pp. 1. § és 2. § (1) bekezdéseit jelölte meg.
- [37] Utalt arra is, hogy az ügy érdemi elbírálására kihatóan az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat is.
- [38] A felperes kérte továbbá, hogy a Kúria a másodfokon megállapított perköltséget mérsékelje.
- [39] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [40] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [41] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [42] A bíróságoknak a fegyelmi határozatok felülvizsgálata iránti perekben a fegyelmi határozatok indokolásából kell kiindulniuk. Az alperes a fenyítést kiszabó fegyelmi határozatban azt rögzítette, hogy a felperes a távolmaradásának okát előzetesen nem jelentette szolgálati előjárói felé, ... címzetes rendőralezredessé váló találkozásakor sem jelentette, hogy miért késett, mi történt, milyen akadályokba ütközött.
- [43] A felperes tévesen állította a Hszt. 102. § (1) bekezdés a) pontja és a Hszt. 147. § (1) bekezdésében foglaltak megsértését. Az eljáró bíróságok helytállóan indultak ki a felperes Jelentésében foglaltakból, abból, hogy saját maga, a 2017. augusztus 30-i szolgálat ellátásával összefüggésben, az aznap délután kelt nyilatkozatában is úgy foglalt állást, hogy saját elhatározásából döntött arról, hogy a 9 órás szolgálatkezdés helyett jelentősen később érkezik, ténylegesen 9 óra 58 perc 58 másodperckor. Az a tény, hogy a felperes „szolgálatban” jelzéssel használta a kártyaleolvasó terminált, szintén azt támasztja alá, hogy a felperes saját maga is úgy értelmezte, hogy szolgálatképes állapotban van, ezt egyébként alátámasztja a felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelése is.
- [44] Helytelenül hivatkozott arra a felperes, hogy a jelentéstételi kötelezettségének eleget tett, mivel a késése indokát sem előzetesen, sem az alperes objektumába érkezve azonnal nem jelentette az előjárónak. A tényállás megállapítását e körben nem sérelmező felülvizsgálati kérelemre tekintettel, a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint ... szolgálati előjáró jelezte a felperesnek az érkezésekor, hogy a késése miatt jelentést kell írnia, a felperes ekkor azt közölte, hogy az alapellátó orvoshoz megy. Az előző közléssel a felperes ténylegesen nem tett eleget a szóbeli jelentéstételi kötelezettségének [Szolgálati Szabályzat 89. (1) bekezdés a) pont] a szolgálat késedelmes megkezdésével összefüggésben. Ilyet egyébként a felperes az eljárás során sem állított. ...nal a felperes azt sem közölte, hogy beteg, szolgálatra képtelen állapotban van és ezért keresi fel az alapellátó orvost. Ezzel összefüggésben az eljárás során semmilyen adat nem merült fel.

- [45] Az előzőekből pedig okszerűen az következik, hogy a felperes a jelentéstételi kötelezettségének a Szolgálati Szabályzat 89. § (1) a) pontjában foglaltak szerint nem tett eleget, hiszen szóban nem jelentette a részére a szolgálati feladat, az utasítás végrehajtását akadályozó körülményeket, mindösszesen azt közölte, hogy az alapellátó orvoshoz indul.
- [46] Az eljáró bíróságok nem sértették még a Hszt. 3. §-ában foglaltakat sem amikor a felperes magatartását úgy ítélték meg, hogy azzal a fegyelmi határozatban foglalt vétkes kötelezettségszegéseket elkövette. A felperes a szolgálat ellátása érdekében nem működött együtt a szolgálati előljáróval, a késedelmes szolgálatkezdés indokát azonnal nem jelentette, és arról sem tájékoztatta az állományilletékes parancsnokot, hogy betegsége miatt esetlegesen a szolgálat ellátására nem képes.
- [47] A felülvizsgálati kérelemben a felperes helytelenül állította a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértését a mobiltelefon cseréjével összefüggésben. Azt a tényt, hogy 2017. augusztus 30-án 10 óra 37 perckor a felperes probléma nélkül fogadta ... telefonhívását, az eljáró bíróságok értékelték, a felperes terhére rótt fegyelmi vétséggel összefüggésben az alperes a fegyelmi eljárás során a tényállást teljes körűen megállapította, annak elbírálásakor nem volt jelentősége annak, hogy a felperes rendelkezett-e működőképes mobiltelefonnal a kötelezettségszegések elkövetésekor vagy sem.
- [48] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeit kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].
- [49] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként megjelölte ugyan a Pp. 195. § (1) bekezdését, a Pp. 1. és 2. §-ait, a Pp. 163. § (3) bekezdését és a Pp. 221. § (1) bekezdését is, ugyanakkor ezen jogszabályhelyekkel összefüggésben - a törvényi kötelezettsége ellenére [Pp. 272. § (2) bekezdés] - részletes, a jogszabálysértés körülírását kimerítően tartalmazó jogi érvelést nem terjesztett elő, ezért ezen jogszabályhelyek tekintetében a Kúria az esetleges jogszabálysértést nem vizsgálhatta.
- [50] A Kúria a jogerősen megállapított perköltség mérséklésére irányuló másodlagos felülvizsgálati kérelmet sem vizsgálhatta, tekintettel arra, hogy a felperes ezzel összefüggésben a perköltség viseléséről rendelkező és állítása szerint az eljáró bíróságok által esetlegesen megsértett eljárásjogi jogszabályhelyet [Pp. 78. § (1) bekezdés] egyáltalán nem jelölt meg.
- [51] Minderre figyelemmel az eljáró bíróságok érdemben helyes döntést hoztak, a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [52] A felperes az eljárás során teljes mértékben pervesztes lett, azonban az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, perköltség igénye nem volt, ezért arról a Kúria a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján nem rendelkezett.
- [53] A Kúria a pertárgy értékét az illetékekéről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja értelmében állapította meg, az illeték mértékét az Itv. 50. § (1) bekezdése szerint határozta meg.
- [54] A pervesztes felperes munkavállaló költségkedvezményben részesült, ezért a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében.
- [55] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [56] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdése e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. március 4.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő